

**СТАНОВИЩЕ ПО КОНКУРС
ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“
В НБУ**

от проф. д-р Амелия Веселинова Личева, Софийски университет, 2.1 Филология
(Теория на литературата) за дисертационния труд
„СЦЕНИЧНИ РЕАЛИЗАЦИИ НА БЪЛГАРСКАТА ПОЕЗИЯ 1990 – 2010“
от Мая КИСЬОВА

1. Значимост на изследвания проблем в научно и научно-приложно отношение.

Един от основните проблеми пред литературознанието винаги е бил как да се осмислят и може ли да се осмислят съвременните явления. Затова и много критики към него отчитат липсата на интерес към текущото, подминаването на процесите, неспособността да се осмисля непосредствено случващото се. Разбира се, тази тенденция не е повсеместна и в българското литературознание също не липсват примери за правене на литературознание на базата на актуалното. Достатъчно е да споменем имената на Розалия Ликова, Пламен Дойнов, Младен Влашки. И въпреки това, въпросната линия е по-изолирана, затова и дисертационният труд, който е обект на настоящото становище, може да се впише в тази традиция и да се определи като част от добрите изключения. Неговата цел е да види неизследвани зони в развоя на българската поезия в периода 1990-2010 г. Тези зони засягат различни пърформанси и театрализиране на поезията, което допълнително затруднява задачата и повишава значимостта на изследването. Защото то стъпва не само на наблюдение, близко четене и анализ, но и на емпиричен материал – анкети, интервюта, отзиви за театрализирани форми на поезия, възстановки на ключови прояви. Така едновременно ставаме свидетели на обобщена огромна фактология, която може да послужи и на много бъдещи изследвания, както и на много добросъвестно оглеждане на практиките, осмисляне и поставяне в теоретичен контекст. Авторката познава структуралните и деконструктивистки теории, свободно борави с различни дефиниции на поетическото и неговите функции и така осигурява по-надежден ключ на интерпретация, удвоявайки наблюденията си.

2. Обоснованост на целите и задачите в дисертационния труд.

Дисертационният труд има много ясна и изчистена структура, детайлно и точно са описани целите и задачите на изследването. Скромно са посочени по-скоро прагматичните амбиции, макар че работата не е лишена от теоретична обоснованост, както вече беше споменато. За разлика от много дисертационни трудове, в които наблюдаваме бомбастично формулирани цели, тук по-скоро можем да говорим за работа, която надскача задачите, които си е поставила, и се оформя като базисно изследване, върху което могат да се градят следващи прочити.

3. Съответствие между избраната методология и методика на изследване и поставената цел и задачи на дисертационния труд.

По отношение на методологията дисертационният труд също е пределно коректен и открит. Ненатрапчиво набляга на опитността, на експеримента, които стоят в основата му, отгук акцентът върху линията наблюдение-обмисляне-хипотеза- проверка-оценка. Бих казала, че в това отношение работата заимства от най-доброто в математическите и статистическите подходи, както и от лингвистичните теории, които стъпват на прагматиката, за да градят моделите си. В същото време дисертацията залага и на чисто литературоведски подходи като компаративистичния, интертекстуалния, а и на идеята за смесването на жанровете, за лесната преходимост между тях, за проблематичността изобщо на чистите модели и саморазрушителните механизми, действащи в текстовете, които тя попива от деконструктивисткото мислене, застъпено в текста и през идеи на Дериде, и най-вече – през Пол де Ман. И не на последно място, важни са познанията, които докторантката има върху формите на театралност, защото това ѝ помага да очертае по-ясно всички трансформации, които се наблюдават в дискурсивните практики в описвания период.

4. Научни и научно-приложни приноси на дисертационния труд (описание и оценка), включително наличие на оригинален принос в науката.¹

Приносите на изследването виждам в:

- неизследвания обект, който най-общо можем да определим като съвременната българска поезия на сцена;
- двойната експертиза, двойния ъгъл, през който се анализират явленията, а именно литературоведски, но и театрален ключ. Това осигурява много по-комплексен поглед и разширява направените изводи;

¹ Отнася се за научната степен „доктор на науките“.

- високата прагматична стойност на изследването, което коректно описва много широк спектър от поетични практики, незабелязани в други съвременни изследвания;
- работата с архивен материал и способността авторските анкети и интервюта да се осмислят в общи построения, засягащи същината на поезията;
- умението за баланс между историзъм и теоретизъм, между това, което с думи от самата работа можем да определим като диалог между историческия обзор и съзнателно дисциплиниращия анализ на съвременните събития.

5. Преценка на публикациите по дисертационния труд: брой, характер на изданията, в които са публикувани.

Публикациите по дисертацията са достатъчен брой и са поместени в сериозни, специализирани издания. С тях, както и с участието си в многобройни конференции, авторката вече си е изградила име в литературоведските среди.

6. Цитиране от други автори, отзиви в научния печат и др.

Авторката, както стана дума, е познато име в литературните среди, така че твърденията ѝ, дори ако не са пряко цитирани, вече са в оборот в съвременното българско литературознание.

7. Мнения, препоръки и бележки.

Смятам, че по това изследване е свършена огромна и много добросъвестна емпирична работа, осмислени са много теории, които са органично вплетени в него, и от полза за бъдещи изследователи на съвременната българска поезия ще е, ако работата бъде публикувана като книга.

8. Заключение с ясно формулирана положителна или отрицателна оценка на дисертационния труд.

Като имам предвид показаните от Мая Кисьова умения да концептуализира и анализира, както и задълбоченото познаване на съвременната българска поезия, което е обект на дисертацията, убедено гласувам да ѝ бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

Дата 20.12.2016 г.

Подпис:

